

ESPLAIS LITERARIS

Any V

OLOT, MARÇ DE 1925

Núm. 29

SOLITUD

*N'hi ha una ermita
vora el Pirineu
pagesa i petita
com volva de neu.
Tancada la porta
sense l'ermità
el vent se l'emporta
de vella que està.
L'ermita està sola
no hi ha gens de llum
de lliri i viola
hi vola el perfum
La Verge i la filla
del bon ermita
son mare i pubilla:
ningú més hi ha.
Tant sols les estrelles
la vetllen de nit,
ocells i poncelles
quan el sol ha eixit....*

*La Verge està trista,
i de l'Infinit
no aparta la vista,
el Cor dolorit.
Que al rompre l'aubada
amb mi s'en irà,
la pubilla aimada
que un ram deixarà
Quan sigui a la plana
¡Que grani l'amor,
al toc de campana
al repic del cor....!
Llavors a montanya
al rústeg altar
ma tendra companya
quin goig sentirà...!
L'ermita està sola
no hi ha gens de llum:
del lliri i viola
l'embauma el perfum.*

JOSEP SOY

Olot, Febrer de 1925.

CEL ROGENT

*Tant bon punt el dia neix
la Verge va a rentar roba
tant bon punt el dia neix
renta roba i esclareix.
De seguida un angel ve
que l'ajuda per estendre
de seguida un angel ve
que la plega ben rebé.*

*Quan el sol s'en va del cel
la Mare de Déu fa coques,
quan el sol s'en va del cel
fa coques de sucre i mel.
Un angel que s'en adon
baixa a fer-li la fornada
un angel que s'en adon
posa les coques al forn.*

JORDI CATALÀ

Olot XXIII Octubre 1924.

VIA CRUCIS

*El camí de la Creu és nort de nostra vida
i amunt, amunt pujant Jesús en fa de guia,
cada gota de sang és rosa escullidíssima
que encatifa de flors el pás de nostra via*

*Del vostre sangnant Cos nosaltres soms el glavi
que us convertí de Rei en Home de dolors;
més ai! que Vos gardeu com en bell reliquiari
en vostre Cor suavíssim per els butxins dolçors.*

*Un home ingrát i vil amb terrible llançada
el vostre Cor obria trobant la font d'amor;
venim Jesús aimat a beure en vostra llaga
sedents de Vos, oh vida del pobre pecador.*

*Puix sols qui jaú en Creu pot dir que vos estima
que les penes per mi siguin dolces carícies,
i eixint del vostre Cor envolcallin ma vida
i enlairin mon esprit amb eternals delícies*

MARIA DOLORS MARFANY.

EL NOU TEMPS

*A dalt de la montanya la congesta
plora: el nou temps vé.*

*Corra pel màs un enrenou de festa
i els artigars s'enfloreu d'amatlle.*

*Un estol de pinçans volant per l'era
amb canticels alegren el mati,
que veuen triomfar la primavera
i tot l'amor pansit torna a florí.*

*—Aquell amor que els volta dalt les branques
un xic no et volta a tu?*

*Tu el prens i l'empresones amb les tanques
del cor
i res dius a ningú*

JOSEP CASASSA.